

[Reedtz-Thott.]

forstår, at der ikke har været nogen mulighed for at få det lagt i Vestjylland; det kunne man jo ellers nok have håbet.

Jeg skal ikke gøre yderligere bemærkninger ud over at sige, at også vi fra vor side vil være glade ved at få lejlighed til at stille nogle spørgsmål og udbyde visse enkeltheder i det udvalg, som vi gerne ser nedsat.

Else Zeuthen: Jeg skal indskrænke mig til at sige nogle få ord om de to konventioner, vi her har til behandling; de kan jo ikke ændres, vi må enten stemme for eller imod, men det er, som det er fremgået af, hvad de andre ærede ordførere har sagt, heller ikke svært at stille sig positivt over for dem. De er fremgået som et led i atomenergisamarbejdet inden for OEEC, som har til formål at løse en række af de opgaver, som de enkelte lande kun vanskeligt magter hver for sig, herunder forskningsopgaver.

Det er selvsagt af den største betydning, at det materiale, der skal anvendes til fredelige formål, ikke under nogen omstændigheder kan anvendes til produktion af krigsmidler. Det er ikke nemt at afgøre, i hvor stor udstrækning dette lader sig kontrollere, men vi kan bifalde, at der i overensstemmelse med den her foreslåede konvention træffes foranstaltninger, så man så vidt muligt sikrer sig derimod. De principper, man følger, er i overensstemmelse dels med dem, der anvendes af den internationale atomenergikommission, hvis hovedsæde er i Wien, dels med principperne i Euratom, de seks' atomfællesskab.

Vi kan give vor støtte til vedtagelse af beslutningen om ratifikation.

Niels Andersen: De problemer, der er rejst i forbindelse med det foreliggende forslag til folketingsbeslutning, finder jeg det fornuftigt at fremdrage; der kan være anledning til, at vi undersøger dem nærmere i det udvalg, der formodentlig vil blive nedsat.

Jeg kan på mit partis vegne tilsige partiets støtte til gennemførelse af det foreliggende forslag.

Fuglsang: Mon ikke alle, der var med på Risø, følte det samme som jeg: at uanset om man forstod meget eller lidt af det rent

tekniske derne, følte man en vis ærefrygt og også almindelig frygt. Det var, som om vi så et glimt af fremtiden på både godt og ondt, fordi vi følte, at de vældige kræfter, som menneskene her er ved at gøre sig til herrer over, ligesom vor gamle hjælper ilden kunne være gode tjenere, men de kunne også være onde herrer. Det, vi føler, når vi beskæftiger os med den slags ting, som dette forslag til beslutning drejer sig om, er jo, at verden i dag mere end nogen sinde er blevet en enhed, og netop det gør et internationalt samarbejde nødvendigt. Det er nødvendigt af hensyn til de kræfter og de farer, der skjuler sig i dem, at have en international kontrol med deres virkninger over for sundhedstilstanden og ikke mindst, så vidt det er gørligt, over for misbrug i ødelæggelsens og tilintetgørelsens tjeneste.

Noget andet, som dette forslag til beslutning også giver udtryk for, er de vældige kapitalanbringelser, de kæmpemæssige investeringer, der er nødvendige for de planer, det her drejer sig om. Det internationale samarbejde med hensyn til atomkraften, og hvad dermed er forbundet, viser et iøjnefaldende træk i den almindelige udvikling inden for vor tid; de vældige kapitaler, som udkræves, og som staterne faktisk må slå sig sammen om at skaffe til veje for at opnå en virkelig effektiv udnyttelse af atomkraften i produktionens tjeneste, er faktisk kun meget stærke kapitalsammenslutninger i stand til at præstere, og dette er igen ensbetydende med, at den økonomiske magtkoncentration, som har kendetegnet udviklingen hidtil, vil blive endnu stærkere, hvilket vil medføre, at dens indflydelse, politisk og økonomisk, over de øvrige befolkningsgrupper også vil blive endnu stærkere.

Om selve nødvendigheden af at skaffe sikkerhed imod de skader, som atomenergien og atomkraftens anvendelse kan forvolde, skal jeg ikke sige ret meget. Der er ganske afgjort ingen grund til her at komme med nogen længere populærvidenskabelig udredning af, hvilke farer atomenergien vil kunne betyde for den nuværende slægt og ikke mindre for fremtidige slægter ved strålevirkningens farer med hensyn til de arvelige anlæg. Vi må være klar over, at her står vi alle, og ikke mindst vi her-